

setanta-nou pels governs del Regne d'Espanya, del Regne de Dinamarca, del Regne de Gran Bretanya i Irlanda del Nord i del Regne de Suècia, i el Protocol sobre cooperació en matèria d'astrofísica, signat en la mateixa data pel Consell Superior d'Investigacions Científiques d'Espanya, la Secretaria d'Investigació de Dinamarca, el Consell d'Investigacions Científiques del Regne Unit i la Reial Acadèmia de Ciències de Suècia.

Així mateix se subroga en els drets i obligacions de naturalesa contractual que l'Institut d'Astrofísica de les Canàries, dependent del Consell Superior d'Investigacions Científiques, hagi adquirit amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, i especialment en el Conveni de cooperació subscrit el setze de setembre de mil nou-cents setanta-cinc entre el Consell Superior d'Investigacions Científiques, la Universitat de La Laguna i la Mancomunitat Provincial Interinsular de Santa Cruz de Tenerife.

DISPOSICIÓ FINAL

S'autoritza el Ministeri de la Presidència i els departaments competents, per raó de la matèria, perquè dictin totes les disposicions que resultin necessàries per al desplegament i aplicació d'aquest Reial decret llei.

Madrid, trenta d'abril de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

LEOPOLDO CALVO-SOTELO Y BUSTELO

10687 REIAL DECRET LLEI 8/1982, de 30 d'abril, pel qual es modifica parcialment el Reial decret llei 16/1977, de 25 de febrer, pel qual es regulen els aspectes penals, administratius i fiscals dels jocs de sort, envit o atzar i apostes. («BOE» 110, de 8-5-1982.)

L'experiència recollida en l'aplicació de la taxa fiscal que grava els jocs de sort, envit o atzar ha posat en relleu anomalies molt importants en la modalitat que recau sobre l'exploatació de màquines o aparells automàtics.

D'una banda, ha posat de manifest el tractament fiscal beneficiós que suporten, ja que mentre la generalitat dels jocs queden gravats al tipus proporcional del vint per cent que es gira sobre una base imposable constituïda per l'import total de les quantitats jugades, en canvi les quotes fixes que recauen sobre les màquines o aparells —tal com va establir el Reial decret llei nou/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-sis de setembre, que va modificar l'apartat quart de l'article tercer del Reial decret llei setze/mil nou-cents setanta-set, de vint-i-cinc de febrer— estan molt lluny de representar el percentatge assenyalat respecte de les quantitats jugades, quantitats que, a més, com és públic i notori, experimenten un creixement progressiu i continuat. Especialment significatiu és el cas de les màquines de tipus B, o recreatives amb premi, que en l'actualitat estan gravades amb una quota anual de sis mil pessetes, la qual cosa, al tipus normal establert per a altres modalitats de joc, significa presumir que la quantitat que es juga anualment en aquest tipus de màquines és de trenta mil pessetes, xifra que, sembla innecessari destacar-ho, queda molt per sota de la realitat.

Es pot afirmar que, amb independència d'altres possibles causes, la situació actual és motivada pel sistema establert en matèria de meritació i pagament de la taxa. Efectivament, la taxa és exigible per anys naturals, i es merita el dia 1 de gener de cada any, sigui quina sigui la data de l'autorització o permís, però l'interessat no està obligat a presentar

la corresponent declaració liquidació fins a l'any següent, dins els primers vint-i-cinc dies naturals del qual ha de realitzar l'ingrés. La necessitat d'esperar que transcorri l'any natural estava justificada en el règim establert al Reial decret llei setze/mil nou-cents setanta-set, de vint-i-cinc de febrer, és a dir, abans de la modificació efectuada pel Reial decret llei nou/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-sis de setembre, quan les màquines o aparells automàtics seguien la norma general d'abonar el vint per cent sobre les quantitats jugades, ja que això comporta la necessitat de deixar transcórrer el període de temps esmentat per conèixer l'import de la base, però no té justificació amb el sistema actual de quotes fixes, en què el transcurs de temps entre l'autorització i el pagament afavoreix indubtablement que l'interessat, fins i tot per simple distracció, deixi d'abonar la taxa, sobretot si es té en compte que la sanció per omissió és molt petita.

Aquest sistema de pagament de la taxa ha provocat que l'Administració no hagi pogut obtenir conclusions definitives fins a una data molt recent. En efecte, ha hagut d'esperar que transcorregués el mes de gener de l'any corrent per conèixer els resultats recaptadors d'un règim que va ser implantat a finals de l'any mil nou-cents vuitanta. I aquests resultats no han pogut ser més significatius en suport dels dos aspectes indicats: que la quota que suporten les màquines és extraordinàriament baixa en proporció a les quantitats que es mouen al voltant d'aquestes i que el sistema establert per al pagament de la taxa en facilita l'impagament.

Les circumstàncies assenyalades han conduït a una situació insostenible en matèria de fiscalitat del joc que es fa necessari corregir amb urgència. D'una banda, les màquines i aparells automàtics han experimentat un desenvolupament tan desmesurat que, amb independència d'altres possibles consideracions eticosocials, han donat lloc a una retracció notable d'altres modalitats de jocs fiscalment més controlades, sense la corresponent contrapartida de l'increment en la recaptació, i d'altra banda, el ritme de creixement que experimentaven els ingressos procedents d'aquestes altres modalitats s'ha vist tallat en els moments actuals.

Aquesta disposició pretén aturar el problema plantejat actuant en les direccions següents:

— Elevant les quotes fixes de les màquines o aparells automàtics en una mesura que, si pot semblar de certa consideració —de sis mil a quaranta mil pessetes— per a les màquines de tipus B, recreatives amb premi, encara queda molt lluny del tipus normal de gravamen (vint per cent sobre la quantitat jugada) que suporten altres modalitats del joc.

— Modificant el sistema actualment vigent quant a la meritació i pagament de la taxa: d'una banda, s'estableix que l'any d'autorització de la màquina la meritació ha de coincidir amb la data d'aquella, i s'estableix l'obligació que el pagament de la taxa fiscal precedeixi l'autorització governativa; i, de l'altra, es manté com a data de meritació, per als anys posteriors al de l'autorització, la de l'u de gener, si bé per evitar que els transcurts d'un període de temps llarg entre la data de la meritació i la de pagament d'aquesta faciliti l'impagament, es modifica la normativa reglamentària, i s'estableix que el pagament s'ha de realitzar els primers vint-i-cinc dies del mes de gener del mateix any de la meritació.

— Així mateix, i amb la finalitat d'intentar regularitzar en la mesura que es pugui la situació recaptadora per la taxa fiscal, s'avança el pagament de la taxa meritada l'u de gener de l'any corrent als vint-i-cinc primers dies del pròxim mes de juliol.

Al compliment d'aquestes tres finalitats respon aquest Reial decret llei, que s'estructura en quatre articles, una disposició transitòria i dues disposicions finals.

L'article primer es limita a donar una nova redacció al número dos de l'apartat quart de l'article tercer del Reial decret llei setze/mil nou-cents setanta-set, de vint-i-cinc de

febrer, i elevar, substancialment, com ha quedat indicat, les corresponents a les màquines de tipus B i molt lleugerament les aplicables a les de tipus C.

L'article segon, encara que estructura d'una manera diferent l'apartat cinquè de l'article tercer del mateix Reial decret llei, en realitat manté el mateix contingut anterior amb l'única novetat d'introduir com a moment de la meritació de la taxa el de l'autorització en l'any en què aquesta es concedeix.

L'article tercer només introdueix a l'apartat sisè del mateix article tercer del Reial decret llei esmentat un nou paràgraf en què es regula el precintament i embargament de les màquines o aparells com a mesura per garantir l'efectivitat de la suspensió temporal o definitiva de l'autorització.

L'article quart, en fi, és el que exigeix que el pagament de la taxa precedeixi la concessió de l'autorització.

A la disposició transitòria s'avança el pagament de la taxa meritada l'u de gener de l'any corrent al pròxim mes de juliol.

Finalment les disposicions finals preveuen la derogació de les normes que s'oposin al que disposa el Reial decret llei i ordenen la seva entrada en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

En virtut d'això i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia trenta d'abril de mil nou-cents vuitanta-dos, i en ús de l'autorització continguda a l'article vuitanta-sis de la Constitució,

DISPOSO:

Article primer.—L'article tercer, apartat quart, número dos, del Reial decret llei setze/mil nou-cents setanta-set, de vint-i-cinc de febrer, modificat pel Reial decret llei nou/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-sis de setembre, queda redactat de la manera següent:

«Dos. Quotes fixes.

En els casos d'explotació de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de jocs d'atzar la quota es determina en funció de la classificació de les màquines realitzada pel Reglament de màquines recreatives i d'atzar, aprovat pel Reial decret mil set-cents noranta-quatre/mil nou-cents vuitanta-u, de vint-i-quatre de juliol, segons les normes següents:

a) Màquines tipus B) o recreatives amb premi: quaranta mil pessetes anuals per màquina o aparell automàtic.
b) Màquines tipus C) o d'atzar. La quota anual a satisfer per màquina o aparell és:

— Màquines accionades mitjançant monedes de cinc pessetes: cinquanta mil pessetes.

— Màquines accionades mitjançant monedes de vint-i-cinc pessetes: seixanta mil pessetes.

— Màquines accionades mitjançant bitllets o altres monedes no especificades anteriorment: setanta mil pessetes.»

Article segon.—L'article tercer, apartat cinquè, del Reial decret llei esmentat a l'article anterior queda redactat del tenor següent:

«Cinquè. Meritació.

U. La taxa es merita amb caràcter general per l'autorització i, si no n'hi ha, organització o celebració del joc.

Dos. Tractant-se de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de joc d'atzar, la taxa és exigible per anys naturals, i es merita l'u de gener de cada any quant als autoritzats en anys anteriors. El primer any la meritació ha de coincidir amb l'autorització, i s'han d'abonar en la seva quantia anual sencera els imports fixats a l'apartat quart anterior, llevat que aquella s'atorgui després de l'u de juliol;

en aquest cas, per aquest any, només s'ha d'abonar el cinquanta per cent de la taxa.

Tres. Reglamentàriament s'han de determinar la forma i el temps en què el pagament s'ha de realitzar en cada cas, així com els supòsits en què és obligatòria la utilització de cartrons i paperetes per a la celebració dels respectius jocs, rifes, tómboles, apostes i combinacions aleatòries, expeditos o estampats pel Servei Nacional de Loteries i numerats correlativament. En aquests casos els cartrons i paperetes esmentats tenen la consideració jurídica d'«efectes estancats».

Article tercer.—A les normes contingudes a l'article tercer, apartat sisè, del mateix Reial decret llei, hi precedeix el número u i s'hi afegeix un número dos amb la redacció següent:

«Dos. En la taxa que grava l'explotació de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de jocs d'atzar l'efectivitat de la suspensió temporal o definitiva de l'autorització administrativa, a què es refereix el número anterior, s'ha de portar a terme mitjançant el precintament de la màquina o aparell a què es refereixi la infracció. Aquesta màquina o aparell ha de ser així mateix embargada, i queda afectada al pagament de les quantitats que en cada cas siguin procedents.»

Article quart.—L'autorització per a la instal·lació de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de jocs d'atzar ha d'anar precedida del pagament de la taxa fiscal corresponent a l'anualitat corrent.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

La taxa fiscal que grava les màquines i aparells automàtics meritada l'u de gener de mil nou-cents vuitanta-dos s'ha d'ingressar dins els vint-i-cinc primers dies del mes de juliol de l'any corrent.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Segona.—Aquest Reial decret llei entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, trenta d'abril de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

11137 REIAL DECRET LLEI 9/1982, de 30 d'abril, pel qual es modifiquen els articles 23 i 31.2 del Decret 2123/1971, de 23 de juliol, pel qual s'aprova el text refós regulador del règim especial agrari de la Seguretat Social. («BOE» 114, de 13-5-1982.)

L'article deu punt tres de la Llei general de la Seguretat Social, text refós, aprovat pel Decret dos mil seixanta-cinc/mil nou-cents setanta-quatre, de trenta de maig, estableix que en la regulació del règim especial agrari de la Seguretat Social s'ha de tendir a l'homogeneïtat pel règim general.

Per la seva part, l'article vint-i-cinc punt dos del text refós pel qual es regula el règim especial agrari, aprovat pel Decret dos mil cent vint-i-tres/mil nou-cents setanta-u, de vint-i-tres de juliol, disposa que en cap cas el nivell de protecció dels treballadors per compte propi d'aquest règim especial no ha de ser inferior a l'establert per als treballadors per compte propi de la indústria i dels serveis.